

Hug. de
S. Vict.

Charitate, ubi de Martyrum amore, ita vere: *O charitas quam inextingibiliter in pectoris eorum arsist; quia nec probris, nec praemiis, nec panis obrui potuisti. Ista quasi quadam flumina inundaverunt, sed multa flumina, & aqua multa charitatem extinguere non potuerunt! Quid opportunius! Lege S. Am-brof. lib. 2. de Jacob. cap. 7.*

Extincta
faces apud
veteres, de
positi amoris
signum.

Prope.

838 Poteft his Salomonis verbis aliquals conciliari splendor ex litteris humanioribus: unde observo, apud veteres in more positum, ut amatores, qui totam noctem fructu, & non recepti, dominæ foribus invigilasset, faculas, quas ad manus habebant, jam jam deficiente ad osium abicerent extintas; has dum vicini, & prætereunte manè aspiciebant, facile ex eo signo iudicabant, amatores eam noctem ibi infonnam traduxisse; atque ita dominam, cuius tridante, nixo de genibus amoris numen reverente: ut ex antiquis verbis claret, quos legere est inter Europæ antiquitates; sic enim ibi inducitur amor:

*Et mibi non desunt turpes pendere corolla
Semper, & exclusi signa jaceret faces.*

Lipsius emendat, una dumtaxat detracta litera:

Semper & exclusi signa jaceret faces.

Conqueritur enim janua, quam loquentem facit, non posse pudorem dominæ sua defendere, eti omni velit, cum aliis noctu carmina affigat, aliis januam corollis ornat, aliis extinctas faces ad osium deponat; quæ omnia dominam suam ab amasis solicitata, se tacent, testantur. Accendeant itaque amatores lampades five faces noctu ad amicarum foras in amoris sui argumentum, quas facile extinguebant, & sic extinctas abicerant, quia exclusi, & non admissi; atque illud erat depositi amoris signum, & amores renunciantis amasi. Hinc antiqui ad significandum amorem perisse, duas faces inversas depingebant extinctas. Unde Ovidius Elegia de Tibulli morte:

*Ecce puer Veneris fert eversaque pharetram,
Et fractos arcus, & sine luce faces.*

Ad hunc eundem morem spectat, quod ad Veneris templum Ericinæ (quam amoris liberatricem sunt arbitrati) amantes, & amasie amando defessa deprecatum ibant, & liberari se ab amore enixa depositebant: ibi faces inversas undis immergabant, lampades aqua replebant, & extinguebant: erat enim in hoc templo statua Veneris liberatricis, ad cuius latu aderat Amor Cupido manibus gestans lampades extinctas, oleo absunto, aquaque plenas, quasi lethæos latices propinans. De quo Ovidius lib. 2. de arte amandi Cartarius de imagi. Deo, vult, in eo templo ab amore lethæo faces amantum, ministerio Sacerdotum in profunde aqua extingui solitas. Pausanias in Achaicis scribit, in Graecia suisse flumen *Selenum* nomine, in quo qui amorem volebat depnere, eo immeritus corpus abluiebat, sicutque amor putabatur extingui. Plinius lib. 31. cap. 11. de quodam fonte tradit apud Cyri-nos, qui fons Cupidinis dicebatur, ex quo potentes amorem excutiebant. Ad haec omnia fieri aliqualem respectum in Salomonis verbis, credere non est difficile. Etenim verus Salomon, & plusquam Salo-

mon Christus, ut Martyrum suorum amorem ardentissimum, & tenacissimum commendet, affirmat, esse uti lampades, & faces semper ardentes, & tam copioso ac vehementi candentes igne, ut non juxta aliorum amantium morem, vi aliqua adversa extinguitur: nec posse ulla ratione tanta aquarum, id est, adversarum rerum copia opprimi, ut aliquando, extinto igne, plene aqua apparet. Est utique Martyrum dilectio semper tenax, semper vigil, lucerna usque adeo accensa, ut ad Ecclesiæ, & sponsi delectissimi januas inextingibilis ardeat, etiam mille opprimit modis, atque omnia flumina, & maria tribulationum eam inundent.

Rufus, ut veteres Cupidinis potentiam demonstrent ingenioso aliquo symbolo illum efformabant ejacularem in mare fulmen, interim Neptuno, aquarum Deo, posito tridente, nixo de genibus amoris numen reverente: ut ex antiquis verbis claret, quos legere est inter Europæ antiquitates; sic enim ibi inducitur amor:

Sol calet igne meo, Neptunus flagrat in undis,

*Quamvis liber erat, fecit servire tonantem,
Quamvis liber erat Martem sine Marte subegi.*

Potissimum quidem divini amoris vis in Martyrum pectoribus flagrantis, fulmina sua ejaculatur in tribulationum, & cruciamentorum mare, quæ subeunt: ibi vehementius ardent; curvatis genibus Tyranni interim reverentur cælestis amoris virtutem, atque ad Christi fidem avolantes, eodem charitatis igne succenduntur. Chaldei (uti meminit Ruffin. lib. 2. Histor. Eccles. & ex illo nosfer Causinus lib. 1. symbol. 20.) sub Constantino Magno totum terrarum orbem luxuriant, ut Deum, quem, sub ignis specie colebant, omnibus Diis praestantiore re ipsa convinerent. Et quidem omnes Deorum statuae, ignis vi dissoluebantur. Ventum erat in Ægyptum, & certame propositum. Ægyptii ergo Sacerdotes, Nili ingentem statuam producent, quæ intus concava magnam aquæ copiam continebat, undique autem foraminibus plena, quæ subtili artificio cerâ oblinebantur, ita ut aquam contineant, ignis tamen vim minimè suffinere possent. Chaldaei exultabundi certamen inueniunt, igni Nilum circumdant, cum repente referatis, ob liquefactam ceram, foraminibus, maxima vis aquæ profundi caput, quæ & ignem extinxit, & Chaldaeorum Deum exposuit omnium ludibrio. Longè aliter evenisse constat in certamine inito inter Divini Amoris ignem, quo Martyres flagrabant, & ærumnarum, tormentorumque aquas, quibus Ecclesiæ hostes irrito conatu contendebant, & nitebantur illum extinguerre: non enim aquarum inundationes adversus charitatem prævaluerunt: imò vero etiam, interim aquarum copia tanto igne absumpta, vivacior amoris flamma apparet, non fecus ac ardens vehementer fornax inflitis aquæ guttulis, quæ illam succendent magis. Cum enim alias Sponsæ (loquitur ad illa verba Cantorum Philo Carpat.) veluti flammæ ignis esse dicit; ardore Spiritus S. accensam animam nullis aquis (hoc est perturbationibus, & viribus populorum, atque pressuris) non modo extingui, sed ne quidem vinci posse declara-

*Ingen Nili
statua ignem
expugnavit
Chaldaea
Deum.*

Extincta
faces et inver-
se.
Ovid.Faces undis
immerse.Martyrum
amor, fax
semper ar-
dens.

rat: adeo vi cælestis amoris in Deo ipso roboratur, & crescit.

Martyres præ amoris incendio, omnia usque deque habuere.

839 **N**on solum amoris flamma inextinguibilis retinetur in Martyrum pectoribus inter laborum, & cruciatuum inundationes; sed conflans adhuc minimè succumbit, vel amplis Tyrannorum munieribus, & blandimentis, vel facultatibus cunctis, quibus aut pacatè favebant, aut frui despoterant: neque cognatorum, & amicorum confitetur in charitate, contemptu contemnit eum. Quasi dicatur: vi dilectionis potentissimam libenter, æquo, lætoque animo feret Christi Martyr convicta quæque in ipsum jacata à Christianæ religionis hostibus, cum illum videt non solum mundi bona despicienter, sed vitam ipsam, quam pro Christi amore generose ponit. Audi Philonem Carpa. *Hæc pre-dicta sunt in eorum laudem, qui se se totos Dei servito dederunt, & charitati, nec se contemni, ac despici extimescant, quin ultra pro charitate calcar appetunt. Id habet Dei amor altè insidens Martyrum animis, ut ad ejus intuitum, & prægustatum saporem, convicta, quantumvis amara, dulcescant, nihil enim reputat amarum, quod dilecti causâ subit, cum præ se ferat amor ipse divinam dulcedinem. Ut enim argueret Diadocus c. 15. *Calor charitatis, tametsi magnam contumeliam, aut damnum accepit, asperitatem contentionis, dulcedine Dei consumit. Amoris certè igne dulcedini divitiae adlocutio amarissima cruciamenta, & mortes, quibus nihil amari, nostris sunt Martyribus saccharo dulciora.**

Cant. 8. 7.

ad Phil. 3. 8.

Ephes. 3. 19.

Primas.

Phil. 4. 8.

Hugo de
S. Vict.

*Amor opu-
lentissimus,
& pauperi-
mus.*

*Si dederit homo, &c. Hebreæ sonant, despiciendo despiciet eam. LXX. Contempsu contemnet eam. Quæ verbi duplicitatio non solum Martyrum deliberationem commendat validam, & firmam, & ex animo profectam; sed etiam nullâ morâ, aut hæsitatione, sive perplexitate suspensam. Illi enim illoco, & incunctanter omnia temporalia contempnere potentissimo Dei amore affecti. Rectissime hic Hugo de S. Victore in libello de Chari. ubi de Marty. amore: Dabo quod habeo, & totum quod habeo dabo, totum domus meæ substantiam pro te committabo: totum quod est in habitaculo corporis mei, totum quod est in habitaculo cordis mei pro te dabo; cum totum dederem, totum quasi nihilum reputabo. Paupertas, cum sobolem desiderarer, Porco copia Deo dormienti accubuit, atque ex eo gravida facta amorem peperisse dicitur *pantodapon*, id est, varium, omnifarium, omnigenum, miscellaneum, mixtum, in quamlibet speciem mutabilem, omnifariam distinctum. Ideo amorem appellates prædivitem, & inopem. Amorem Martyrum ardentissimum dicem ex Deo Patre bono, sapiente, & omnibus sufficienti, ac ditissimo genitum; ex matre vero egen-*

te, & inopi, humana nempè Christi natura, qui propter nos *Eugenius factus est*, cum esset dives. Subinde amor quidem opulentissimus, & pauperrimus; qui & Martyres cælestium bonorum affluentia cumulat, & rerum omnium temporalium inopia afficit: *Quasi nihil habentes, & omnia possidentes.* *Quid mundum, & omnia præ hac dilectione contemplant?*

840 **E**gregiam hanc rerum omnium despicientiam, & contemptum habuere Martyres a præstantissima erga Christum dilectione, qua exardescant: si dederit homo, &c. Hebreæ sonant, despiciendo despiciet eam. LXX. Contempsu contemnet eam. Quæ verbi duplicitatio non solum Martyrum deliberationem commendat validam, & firmam, & ex animo profectam; sed etiam nullâ morâ, aut hæsitatione, sive perplexitate suspensam. Illi enim illoco, & incunctanter omnia temporalia contempnere potentissimo Dei amore affecti. Rectissime hic Hugo de S. Victore in libello de Chari. ubi de Marty. amore: Dabo quod habeo, & totum quod habeo dabo, totum domus meæ substantiam pro te committabo: totum quod est in habitaculo corporis mei, totum quod est in habitaculo cordis mei pro te dabo; cum totum dederem, totum quasi nihilum reputabo. Paupertas, cum sobolem desiderarer, Porco copia Deo dormienti accubuit, atque ex eo gravida facta amorem peperisse dicitur *pantodapon*, id est, varium, omnifarium, omnigenum, miscellaneum, mixtum, in quamlibet speciem mutabilem, omnifariam distinctum. Ideo amorem appellates prædivitem, & inopem. Amorem Martyrum ardentissimum dicem ex Deo Patre bono, sapiente, & omnibus sufficienti, ac ditissimo genitum; ex matre vero egen-

841 **B** Ellissime pro hoc instituto deserviunt in primis Ecclesiæ Christianæ verba in suis afflictæ, & alloquentis Martyribus Cant. 1. 13. *Botrus Cypri dilectus meus mibi in vineis Engaddi. Ad quorum arcanam intelligentiam, vocum significacionem premo. Pro botrus, est Hebreæ *efcol* à verbo *sachal*, quod cum puncto in sinistro cornu significat orbare, orbari, privare, & privari, nec non interscere, necare: Threno. 1. 20. *Foris interfecit gladius. Pagninus ex Hebreo, orbavit gladius. Jeremæ 15. 7. Interfecit populum. Pagninus, orbavi. Quasi botrus uvarum ita appellatur, quod orbetur vite, à qua abscisus veluti interfectus est. Si vero *efcol* sit ab eadem radice *sachal* cum puncto in sinistro cornu, quod significat intelligere, aspicere, circumspicere esse, considerare, in modo (ut in Dictionario Hebreo Complutensi observatur) supponere in modum Crucis, ita appellari botrum existimare, quia dum in vite est, pendere videtur è Cruce. Unde Cineas mirum vini gustum celebrans, de vite dixit legato Regis Pyrrhi, ut refert Plinius lib.**

14. c. 1. *Merito matrem ejus pendere in alta Cruce. Secundo, pro Cypri est Hebreæ vox chephor à verbo *caphar*, quod est in pihel, expiare, emundare, purgare, delere, removere iniquitatem, & peccatum, redime-*

V 4 *te*

re, parcere; unde *copher*, id est, expiatio, lustratio, abfusio, expurgatio, emundatio, redemptio, purgatio, propitiatio, remissio iniurias. Significat etiam *copher* craterem, scyphum, & *camphoram*, quae succensa ardore in aqua extinguitur. Fabricius in suo Dictionario putat significare *cariophyllum*, Hispanæ *clavellina*, *clavel*. Nonnulli probabilius putant, *copher* significare plantam illam, qua stillat balsamo, quod indicare dicunt locum ipsum Engadditanum, ubi nascitur planta, ex qua balsamum petitur. Noster Alcasar recte observat, *botrum cypri* nominari quoddam uvae genus valde odoriferum, quale vineæ Engaddi ferebant; & esse hanc communem antiquorum intelligentiam; & tam nomine *botrus*, quam verborum serie id persuaderi: neque tamen obesse genus aromatis (de quo Plinius, & alii) cyro significari: nam sicut apud nos ab odore *moschi*, genus uvae, & pyri vocitantur, illa *moscatel*, hoc *almizquenna*; ita vero *botrus* Cypri designat eas uvas, quæ odorem habebant aromaticum; cuiusmodi illarum erat, quæ in vineis Engaddi proveniebant.

843 Tertio, Engaddi compositum nomen est ex duplice dictione; prima est *aain five een*, id est, oculus, fons, aspectus, color, superficies, lacrymæ; atque afflictio. Secunda est *gad*, id est, *hadus*, & secundum R. David *agnus*. Vel etiam verbo *gadad*, quod significat accingere se ad prælium, congregare exercitum, superare exercitu; incidere, lacerare, irrumperre cultris in cuim corporis, scindere, succidere. Unde nomen *gad*, id est fortuna, felicitas, fidus bonum, bonus Planeta caelestis, Mars nempè, qui militibus favere putatur. Unde Engaddi solent interpretari, fons five oculus hædi, aut *agni*: vel etiam fortuna bona, felicitatis, sideris propitiæ. Ex Hebreo etiam, & Syro; fons incisionis, vel scissure, lacerationis, irruptionis. Potest etiam verti, afflictio, lacrymæ, incisionis.

844 His observatis, quid si putaverim, *botrum cypri* in vineis Engaddi, esse quoddam ornamenti genus botronatum dictum, quod in usu fuit tam Ethenicis, quam Hebreis fæminis? Hujus veteris ornamenti meminere Tertulli, de cultu fæminarum cap. 10. Et S. Cyprian. de discipli. & habitu Virgi. & nonnulli ali. Imò, juxta horum translationem, divinus Vates Iaia cap. 3. 19. ubi inter alia fæminarum ornamenta illis auferenda, monilia complevit, ornamentum certe colli, & gutturus. Quod expendens Tertullianus dixit: Nullas lunulas reprobet, nullum botronatum retundat. Cyprianus vero sic: Et auferet Dominus gloriam vestis illarum, & armillarum, & botronatum. Rhenanus in Tertullianum, & Pamelius in Cyprianum divinavit botronatum esse redimiculum capillos capitum constringens, & ornans, ita dictum quod botri speciem referat. Certè, cum pro monilia, illa vox substituatur, ex ultimo botronatum esse colli ornamentum ad pectus usque demissum. Erat, ut opinor, botronatus ad instar racemi uvarum ex pasta balsami odorifera efformatus: *Cypri* botrus appellatur, quia Amoris Deus fuit præsertim cultus in Cypro, & illi primitus dicata imago; imò ibi hoc ornamentum botronatum dictum gestari cæptum ab Ethenicis fæminis pro Amoris, quem colebant, opportuno sym-

*botronatus
ornamenti
genus, ex
pasta odo-
rifera.*

Tertull.

S. Cypri.

*erat symbo-
lum amoris
manu ge-
fæctum race-
num uva.*

bolo: antiqui enim Amorem depingebant racemum uvae manu gestantem; innuentes eo hieroglyphico amorem inebriare, uti vinum; aut semper cor lactum reddere, non secus ac vim uuenientes eadeficat. Si autem ex Hebreo transferas: *botrus*, vel *racemus camphora*; forsan innuitur, botronati ornamentum ex camphora fuisse efformatum: ut sic non solum ornamenti forma, sed materia etiam ipsa indigent amoris vim: camphora enim in aquam projecta conflagrare dicitur. Antonomastice ergo *botrus cypri*, sive *camphora*, pro *botro amoris* sumus potest: pro botronato nempe, colli ac pectoris ornamento, amoris insigni.

845 Jam ergo penitiorem, & intimè abstrusum Salomonici pronunciati intelligentiam perscrutemur. Dixerat Sponfa verbis proximè ante lapidis, sibi cælestem Sponfun *botronato*, Verus Amor Deus Martiribus pro

botronato,

S. Bernard.

stus Crucis suffixus, id est, orbatus, privatus vita, imperfectus, suspensus in alta Cruce. *Botrus cypri*, id est, redemptio, propitiatio, expiatio, expiationis, expurgationis, emundationis. Botrus in vineis Engaddi, id est, in fonte hædi, vel agni rubrum dilectionis vinum effundens. Vel etiam in fonte fortunæ bonæ, felicitatis, sideris propitiæ: in fonte vel afflictione incisionis, scissuræ, lacerationis, irruptionis immanissimæ. Hæc enim omnia præ se ferunt voces Hebraicæ initio hujus cap. expensæ. Rursus ex hoc odoratissimo botro vinum amoris odoriferum exprimitur, quo fideles, & illi præfertim, qui per passionem, & mortem te ipsa exceptam ei configurantur, suavissime inebriantur, & robosantur: *Vinum est ergo fervidissimus zelus, expressum de batro Cypri, & calix inebrians Christi amor: ait ibi Bernardus.* Ab hoc amoris vino perpotato, imò in passione ipsa quasi epoto, indita Martyribus fortitudo tanta, tanquam laetitia, & stupor quidam, quo non ad minas tantum, sed & ad cruciatum, & horrem immanum tormentorum, vissi sunt perflare, tormenta omnia, & mortem despicientes, & nihil habentes. Lege eundem Abbatem loco memorato.

847 Observavi supra, vocem *copher*, quæ pro *Cypri* ponitur, significare, craterem, scyphum. 1. Paral. 28. 17 & lib. 1. Esdræ c. 1. 10. Unde transferas: *Botrus crateris*, vel *scyphi dilectus meus mibi*. Fortè hoc dictum est cum intuitu aliquo ad illa veterum pocula, in quibus vitis, & uavarum racemi, & vulgaris amor Cupido affabré elaborabantur, ad designandum hoc pulchro emblemate, amoris vim, atque potentiam. Audi carmina Anacreonis Poëtae de poculo argenteo; amantem sic facit loquentem:

*Poculum mibi fac
Quantum potes profundum,
Insculpto in illo
Non astra, planstrave ulla:
Vitem sed & racemos
Insculpe, cumque Baccho
Uvas simul prementes
Cupidinem, & Bathylum.*

Tale est Christi poculum, quod suis porrigit Martyribus; amoris quidem poculum, in quo ipse veluti cælatus apparet, & prominet; tanquam vitis vera, & uavarum racemus, à quo exprimitur vinum dilectionis præstantissimum, dulcissima voluptas ad Martyrum corda roboranda, & exhilaranda. Verè *botrus crateris*.

*Pro eodem instituto expenduntur alia sacra
Scripturae testimonia.*

848 *Proopportuna* sunt illa Ecclesiæ suspicia Cantic. 1. 1. *Osculeur me osculo oris sui, quia meliora sunt ubera tua vino fragrantia unguenitis optimis.* Ardenter exoptat Christo ipso, cuius gustaverat dulcedinem, magis ac magis per ardentissimum amorem frui; quo, veluti vino odoratissimo, oblectata possit dira quæque pro illo subire. Rem firmo, & illustro. Possunt hæc verba ex originibus recte transferri sic: *Obediat mihi, gubernet me, armet me omni armatura, apprehendat, percutiat me, succendat me, ignem in me accendat; & etiam potet me osculo, vel osculis oris sui.* Vox enim nasa omnes has

significationes in se imbibitas habet, ut patet ex Dictionariis, & Tuccio in Notis ad Cantica, Notatione, osculabitur. Certè nimipè exoptat Ecclesia, ad significandam quam Christus ei exhibuerat ingentem charitatis demonstrationem; ut ipse suis obtemperet votis; ut eam gubernet amoris legibus; ut illam armis præmuniat ad certamina; ut eam percutiat, & succendat dilectionis jaculis, & facibus; ut illam potet suavissimo amoris vino. Et quidem in his verbis *Osculetur me, vel potet me osculo oris Data oscu-
sui*, allusionem agnoscere aliquam ad pulchros, & elegantes adolescentes, qui olim pocula misericordia nivit, & adstantes, cum pocula ministrabant, convivas osculabantur. De quo Plautus in Persa: *Age puer à summo septenis cyathis committe hos ludos.* Et in Asinaria de suavio, & osculo meminit: *Da puer à summo, age tu ab infimo da suavium.* Id est, ab eo, qui est in primo loco, usque ad eum, qui est in infimo, præbe poculum, & simul osculum. Utrumque sanè dilectionis signum. Expede modo, quodnam poculum ministrari à Christo exoptet sibi Sponfa: *Potet me osculus oris sui: quia meliora sunt ubera tua vino fragrantia unguenitis optimis.* Pro ubera, Hebraicè est *dodim*, id est amores. Unde Hebreorum illa translatio: *quia meliores sunt amores tui vino.* Et quia *dodim* in plurali est *dod* in singulari, quod significat *vas ingens, lebetem, abenum, caldarium, fortè dod dicta,* (ut observat R. Kimchi apud Paginum) quia vasa hæc similitudinem uberum habent; quale illud ex electro elaboratum, mammæ sive mensurā, quod Helena sacravit Minerva, ut Autor est Plinius lib. 33. 4. Ideò commodè vertas: *Quia meliores sunt amores tui, vase tua, lebetes, caldaria tua vino.* R. R. Salomon transfert, & explicat: *Meliores sunt mihi amores tui vino: quavis compotatione vi- ni, quovis delicio, & voluptate.* R. Abenezra R. Aben. in interpretatione dramatis: *Meliores sunt mihi amores tui: magis quam vinum inebriant, & exilarant amores tui.*

849 En qua ratione amorem, ac dilectionem ipsam cum suavissimo, ac fragrantissimo vino cor oblectante, & confirmante Sponfa componat, & præponat. Hoc amoris poculum valde cupit ipsa perpotare, & si fieri posset, epotare, atque ab Sponfo ministrari, impressis interim oculis: ut sic ostendat, eam esse amoris divini magnitudinem, & suavitatem, ut nihil supra; etiam dūm osculatur, percutiat. Verùm quid, perpotio jam amoris poculo odoratissimo? Quid post dilectionis vulnera, & incendum? Quid post armaturam illam universam? Subexit suorum Martyrum ore Christum alloquens: *Trah me: post te curremus in odorem unguentorum tuorum.* S. Ambro. lib. de Isaac cap. 3. & lib. 5. de Sacramentis c. 2. *attrahere nos.* Ex Hebreo vertas: *traxisti nos post te.* Hebraica vox *masach*, significat attrahere, abstrahere, adducere, tendere arcum, protrahere, prolongare: vox est mutuata à Syris, apud quos significat *ire post delicias, adbarere.* Attracti ergo Martyres post Christum Crucifixum, suavitatem amoris efficacissima, quasi vino generoso; abstracti ab his mundi caducis bonis; protracti, & prolongati ad extremas amoris lineas, terminos, & delicias, currunt in odorem unguentorum dilecti sui, id est, recreati

*Amoris poculum à
Martyribus
expiatur
inebrians ad
perceptiones.*

Canticum 1. 3.

S. Ambro.

*Botrus cypri
Christus
crucifixus, &
quo amoris
vinum.*

Can. 1. 1.

*Botrus ille Cypri ex vineis
Engaddi sit uve quoddam genus admirabile,
& valde odoriferum, unde vinum exprimatur
odoratissimum. Sanè botrus Christum
portendet crucifixum, à quo amoris potus
conditura admirabilis, & odorata in Mar-
tyres ubertim profluat, tum ad confirman-
dum, & oblectandum illorum corda, tum ad eos mylicè inebriandum, reficiendumque.
Botrus in Cypro, Christus suspensus in Crucis li-
gno, ait ibi Justus Orgelit. S. Nyffe. Orat. 4. Orgeli.
Verus ille racemus est, qui lignis in fulcris S. Nyffe.*